

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.35.351/2015/5.szám

A Kúria a Dr. ... Ügyvédi Iroda ügyintéző ügyvéd: Dr. ...) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a Dr. ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága, mint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Adó Főigazgatósága jogutódja, alperes elleni adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében, az Egeri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. február 24. napján kelt 8.K.27.009/2015/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria az Egeri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.009/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 511.700 (ötszáztizenegezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A ... Kft. (a továbbiakban: Kft.) 2008. évben, a 2007. évi beszámoló elfogadásakor a szabad eredménytartalék terhére osztalék kifizetéséről döntött. A Kft. egyik tagja, a ... (a továbbiakban: ...) bankszámlájára 2008. augusztus 6. napján 76.183,13 USD osztalékot fizetett ki, mely összegből a felperes - a Kft. másik tagja és ügyvezetője - 2008. augusztus 18-án 75.000 USD-t készpénzben felvett.

Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2008. évre bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett, melynek eredményeként hozott határozatában a felperes terhére személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekben összesen 5.116.882 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, és kötelezte ezen összeg, valamint 2.558.441 forint adóbírság és 1.927.125 forint késedelmi pótlék megfizetésére. Az indokolás szerint a felperes úgy nyilatkozott, hogy a pénzt a tulajdonosi kör megbízásából vette fel, az összeg a ... tulajdonát képezi, ő nem rendelkezhet felette. Az amerikai cég bizonylatait bemutatni nem tudja, mivel erre a társaság őt nem hatalmazta fel. Az elsőfokú hatóság a felvett, összeget a felperes egyéb jövedelmeként határozta meg, mivel a felperes a nyilatkozatában foglaltakat bizonylattal, egyéb irattal nem támasztotta alá.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2013. november 4. napján kelt 3799169758. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Hangsúlyozta, a ... bankszámlájáról történő készpénzfelvétel kapcsán a felperes birtokába került pénzösszeg mindaddig az ő adófizetési kötelezettségét keletkeztető bevételnek minősül, amíg annak adómentességét eredményező jogcímét a magánszemély kétséget kizáróan nem igazolja. A felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a felvett pénzösszeg egyéb jövedelmének minősül.

A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak bírósági felülvizsgálatát. Keresetleveléhez csatolta a ... képviselője - ... - által aláírt, a felperes nevére szóló, 2005. április 22. napján kelt meghatalmazást, valamint egy, a felperes által aláírt befizetési bizonylatot 75.000 USD-nak a ... számlájára, 2008. augusztus 18. napján történő befizetéséről.

Az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 8.K.27.001/2014/6. számú jogerős ítéletében az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

A jogerős ítélettel szemben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, a Kúria Kfv.I.35.333/2014/5. számú végzésében a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és határozat hozatalára utasította. Az indokolásban kifejtette, a peres eljárásban a felperesnek kell bizonyítania, hogy a ... bankszámlájáról felvett pénzösszeg nem képezi a bevételét, azután adófizetési kötelezettsége nem áll fenn. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperesnek a keresetleveléhez csatolt iratait nem értékelte, hanem az alperest kötelezte új eljárásban ennek elvégzésére. A perbeli esetben nem adókedvezmény, adómentesség fennállását kell a felperesnek bizonyítania, hanem

azt, hogy a felvett összeg nem képezte az ő bevételeit, az továbbra is a jogi személyt illette. A felperesnek ezt nem elegendő valószínűsítania, hanem minden kétséget kizáróan bizonyítania szükséges.

Az új eljárás során a felperes további iratokat nem csatolt, a megtartott tárgyaláson külföldi tartózkodására hivatkozva nem jelent meg, kérte új tárgyalási határnap kitűzését, melynek a bíróság nem tett eleget, hanem jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Az indokolásban felhívta az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1.§ (5) bekezdését, 99.§ (1) bekezdését, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 1.§ (3) bekezdését, 10.§ (1) bekezdését, 66.§ (1) bekezdés aa) pontját, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdését. Érvelése szerint a felperes nem tudta bizonyítani, miszerint a felvett összeg nem képezte a bevételeit. A felperes nem vitatta, hogy a pénzt a ... bankszámlájáról felvette és a pénzösszeg osztaléknak minősül. A 75.000 USD-t a felperes 2008. augusztus 18-án birtokba vette, ez az időpont egyben a bevétel megszerzésének is a napja. A keresetlevél mellékleteként becsatolt okirati bizonyítékokat a bíróság nem vette figyelembe, mivel a felperes az adóhatóság előtt tett nyilatkozatának időpontjában már rendelkezett teljes körű meghatalmazással, így amennyiben a felvétel napján a pénzösszeget a ... pénztárába befizette, minden további meghatalmazás beszerzése nélkül is lett volna lehetősége ezt igazolni. A pénztárba való befizetést igazolni kívánó bizonylat nem hitelt érdemlő, egyrészt azért, mert csak a felperes aláírását tartalmazza, másrészt mivel a befizetés jogcíme osztalék volt, amelynek ésszerű indokát a felperes nem adta.

A bíróság rámutatott, a felperes személyes előadása nem minősül bizonyítási indítványnak, a bíróságnak nincs olyan kötelezettsége, hogy kioktassa a felperest, konkrétan milyen bizonyítékokkal kell alátámasztania az általa állítottakat. Emellett nincs jelentősége a pénzösszeg fizikai fellelhetőségének, az erre vonatkozó felperesi indítvány nem releváns.

Összességében az alperes jogszerű döntést hozott, a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a felvett pénzösszeg nem képezte a bevételeit, a csatolt okirati bizonyítékok ellentmondásosak, valamint alakilag és tartalmilag sem alkalmasak a felperes által állítottak bizonyítására.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet annak első- és másodfokú hatósági határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezése iránt. Érvelése szerint a jogerős ítélet sérti az Szja tv. 4.§ (1), (2) bekezdéseit, az Art. 97.§ (4) bekezdését, 99.§ (2) bekezdését, valamint a Pp. 5.§ (1) bekezdését,

164.§ (1) bekezdését és 206.§ (1) bekezdését.

Hangsúlyozta, a tekintetében nem teljesült az Szja tv. 4.§ (1) és (2) bekezdéseiben foglalt egyik feltétel sem, nem szerzett sem jövedelmet, sem bevételt. Igazolt tény, miszerint a felvett pénzösszeget még aznap befizette a ... pénztárába. Emellett a bíróság hivatkozása az osztalék jövedelemre nem jogszerű, mivel ő osztalékot nem kapott, hanem a ... részére járó osztalékot vette fel és fizette be a pénztárba.

Az alperes csak annyit bizonyított, hogy a kérdéses összeg a megjelölt időpontban a birtokába került, ez azonban nem egyenlő a bevételszerzéssel. Az Art. 99.§-ára történő hivatkozás nem helytálló, a felperes nem kívánt adókedvezményt, vagy adómentességet igénybe venni.

Az elsőfokú bíróság a Kúria utasítása ellenére a keresetlevél mellékleteként becsatolt bizonyítékokat nem vette figyelembe, ezzel sérült a Pp. 206.§ (1) bekezdése. Ezt meghaladóan a felperes álláspontja szerint indokolt lett volna a tárgyaláson való meghallgatása. A kitűzött tárgyaláson önhibáján kívül és teljes mértékben igazolt módon nem tudott megjelenni, kérte annak elhalasztását. Ennek ellenére a bíróság a tárgyaláson ítéletet hozott, ezzel megsértette a közvetlenség alapelvét is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275.§ (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kúria által elrendelt új eljárásban hozta, ezért - a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra is figyelemmel - elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy a kúriai végzésben foglalt iránymutatásoknak eleget tett-e.

A felülvizsgálati bíróság rámutat arra, hogy - a felperes érvelésével szemben - a keresetlevél mellékleteként becsatolt okirati bizonyítékokat az elsőfokú bíróság ítéletének 8. oldalán értékelte, indokát adta annak, miszerint azok miért nem igazolják hitelt érdemlően a felperesi előadásban foglaltakat. Az ítélet indokolása 8. oldal első mondatában valóban az szerepel, hogy „a keresetlevél mellékleteként becsatolt okirati bizonyítékokat a bíróság nem vette figyelembe”, azonban ez a megállapítás fogalmazási hiba eredménye, mivel a fent kifejtetteknek megfelelően az okiratok figyelembe vétele és értékelése ténylegesen megtörtént. Az új eljárásban a közigazgatási és munkaügyi bíróság tájékoztatta

a felperest a Pp. 3.§ (3) bekezdéséből és 164.§ (1) bekezdéséből fakadó bizonyítási kötelezettségeire. A felperes személyes meghallgatásán kívül további indítványt nem terjesztett elő. Előadta, hogy a perben érintett összeg a ... házipénztárában van, szükség esetén az adott összeget a bíróság részére be tudja mutatni, vagy bankszámlára befizetni.

Az elsőfokú bíróság a felperest a tárgyalásra megidézte, aki külföldi útjára hivatkozva kérte másik tárgyaláson történő meghallgatását, mely indítványnak a bíróság nem tett eleget.

A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, a Pp. 166.§ (1) bekezdésében meghatározott bizonyítási eszközök között a fél előadása nem szerepel, azonban az ebben a bekezdésben szereplő felsorolás nyitott, az abban megjelölteken kívül más bizonyítási eszköz is elfogadható az eljárás során. A fél előadása egyéb bizonyítási eszköznek minősül, azonban az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a felperes személyes meghallgatását. Egyrészt a felperest az adóhatóság az ellenőrzési eljárása során meghallgatta, másrészt az alapeljárás során megtartott tárgyaláson a felperes nyilatkozhatott volna, azonban megjelenésének hiányában erre nem kerülhetett sor.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a felperes által a ... számlájáról felvett összeget a felperes osztalékból származó jövedelmének minősítette az Szja tv. 66.§ (1) bekezdés aa) pontjára hivatkozással. Ugyanis az osztalék kifizetése nem a felperes, hanem a ... részére történt, az összeget a felperes nem osztalék jogcímén vette birtokba. Az adóhatóság a felperes adófizetési kötelezettségét egyéb jövedelem megszerzése jogcímén állapította meg, a bíróság ennek jogszerűségéről volt jogosult és köteles dönten. Ebben a körben - az elsőfokú bíróság okfejtésével szemben - a felperesnek nem az Art. 99.§-a szerinti tényt kellett igazolnia, vagyis adókedvezmény, adómentesség fennállása nem jöhet szóba.

Az Szja tv. 4.§ (1) bekezdése szerint jövedelem a magánszemély által az adóügyben bármilyen címen és formában megszerzett bevétel egésze, vagy az e törvényben elismert költségekkel csökkentett része, vagy annak e törvényben meghatározott hányada. A 4.§ (2) bekezdése értelmében bevétel a magánszemély által bármely jogcímén és bármely formában mástól megszerzett vagyonérték.

Az Szja tv. 28.§ (1) bekezdése többek között kimondja, egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz, azzal, hogy - a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve - a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt szabályszerűen igazolt kiadás.

A felperes terhére előírt adókülönbözet abból származik, hogy az általa a ... számlájáról felvett összeget az adóhatóság egyéb

jövedelemként adózás alá vonta.

A Kúria Kfv.V.35.034/2012/6. számú ítéletében is megjelenő egységes bírói gyakorlat szerint az adózónak kell igazolnia, hogy a folyószámlájára érkezett utalások, bevételek, a más folyószámlájáról felvett összegek nem esnek adófizetési kötelezettség alá.

A felperes a fenti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, nem igazolta minden kétséget kizáróan, miszerint a ... bankszámlájáról felvett összeget visszafizette a társaság pénztárába. Az ezt igazolni kívánó befizetési bizonylat (RRV) csak a felperes aláírását tartalmazza, a ... részéről hiteles aláírás az okiraton nem szerepel. Ez az okirat tehát egy egyoldalú nyilatkozatnak tekintendő, mely alkalmatlan a visszafizetés hitelt érdemlő bizonyítására.

A ... képviselője által a felperes részére 2005. április 22-i dátummal kiállított meghatalmazás ellentétes a felperesnek a hatósági eljárás során tett azon nyilatkozatával, mely szerint a visszafizetésre vonatkozó okiratokat azért nem tudja csatolni, mert erre a ... nem hatalmazta meg. A ... alapító okiratának másolata a fenti meghatalmazás kiállításának jogszerűségéhez kapcsolódik, önmagában a visszafizetés körében nem releváns.

A Kúria hangsúlyozza, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, így a bizonyítékokat a Pp. 206.§ (1) bekezdésére figyelemmel azok összességében értékelte és meggyőződése szerint helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelést alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem került feltárára.

A fentiekből következően a bankszámláról felvett pénzösszeg a felperes egyéb jövedelmének minősül és a szerint adóztatandó.

A Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet - indokolásbeli módosításokkal - hatályában fenntartotta, lévén az a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket szintén a felperes köteles megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2016. február 3.

*Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó
bíró, Dr. Dobó Viola s.k. bíró*